

Bruxelles, den 2.2.2016
COM(2016) 39 final

2016/0023 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 14 final}

{SWD(2016) 17 final}

{SWD(2016) 18 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generel baggrund, begrundelse og formål

Unionen og 26 medlemsstater underskrev en ny international konvention om kviksølv¹, der er forhandlet under FN's Miljøprogram (UNEP). Konventionen har fået navnet "Minamatakonventionen" (i det følgende benævnt "Minamatakonventionen" eller "konventionen") efter den by, hvor det værste tilfælde af kviksølvforurening nogensinde fandt sted mellem 1950 og 1960. Undertegnelsen markerede en succesfuld afslutning på en forhandlingsproces, som bestod af fem møder i en mellemstatslig forhandlingskomité. Alle medlemsstater er fast besluttet på at ratificere konventionen.

Konventionen omfatter hele kviksølvcyklussen, lige fra udvindingen af kviksølv i miner og til håndteringen af kviksølvaffald med det formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod menneskeskabte udledninger af kviksølv og kviksølvforbindelser til luft, vand og jord. Den fastsætter navnlig restriktioner for primær kviksølvudvinding og international handel med kviksølv, forbyder fremstilling, import og eksport af en lang række produkter tilsat kviksølv, fastsætter forbud eller driftsbetingelser for adskillige fremstillingsprocesser, hvor der anvendes kviksølv, søger at hindre nye anvendelser af kviksølv i produkter og industrielle processer og kræver, at der træffes foranstaltninger for at reducere kviksølvemissionerne fra småguldminedrift og forarbejdning, herunder via brug af de bedste tilgængelige teknikker. Endelig kræves det, at midlertidig oplagring og håndtering af kviksølvaffald finder sted på en miljøforsvarlig måde.

En stor del af Minamatakonventionen er allerede omfattet af EU's lovgivning. Forordning (EF) nr. 1102/2008² fastsætter et forbud mod eksport af metallisk kviksølv og adskillige kviksølvforbindelser, ligesom den slår fast, at kviksølv fra visse kilder skal betragtes som affald, og fastsætter regler for oplagring af kviksølv. Andre EU-instrumenter omfatter ad hoc-bestemmelser om kviksølv og kviksølvforbindelser, herunder forordning (EU) nr. 649/2012³, som fastsætter en anmeldelsesordning, der bl.a. gælder for import af kviksølv, og forordning (EF) nr. 396/2005⁴, forordning (EF) nr. 1907/2006⁵ og forordning (EF) nr. 1223/2009⁶ samt direktiv 2006/66/EF⁷ og direktiv 2011/65/EU⁸, som omhandler markedsføring i Unionen af en

---

¹ Portugal og Estland underskrev ikke Minamatakonventionen.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1102/2008 af 22. oktober 2008 om forbud mod eksport af metallisk kviksølv og visse kviksølvforbindelser og -blandinger og om sikker oplagring af metallisk kviksølv (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 75).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 af 4. juli 2012 om eksport og import af farlige kemikalier (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 60).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

række produkter tilsat kviksølv og fastsætter maksimumniveauer for kviksølvindhold. Derudover er formålet med direktiv 2010/75/EU⁹, direktiv 2012/18/EU¹⁰, direktiv 2008/98/EF¹¹ og direktiv 1999/31/EF¹² at kontrollere, reducere og, hvis der findes kviksølvfri alternativer, fjerne punktkilder og diffuse emissioner fra kviksølv, kviksølvforbindelser og kviksølvaffald til miljøet.

Vurderingen af EU-retten har afsløret et begrænset antal huller i lovgivningen, som skal lukkes for at sikre, at Unionens lovgivning er i fuld overensstemmelse med konventionen¹³. Nærværende forslag har til formål at lukke disse huller, som vedrører følgende:

- import af kviksølv
- eksport af visse produkter tilsat kviksølv
- anvendelse af kviksølv i visse fremstillingsprocesser
- nye anvendelser af kviksølv i produkter og fremstillingsprocesser
- anvendelse af kviksølv i småguldminedrift og forarbejdning
- anvendelse af kviksølv i tandfyldningsamalgam.

Af hensyn til den juridiske klarhed bør de af konventionens forpligtelser, som endnu ikke er gennemført i EU-retten, integreres i en enkelt retsakt.

Til det formål bør forordning (EF) nr. 1102/2008, som er den eneste EU-retsakt, der udelukkende omhandler kviksølv, anvendes som grundlag. Karakteren og omfanget af de nødvendige ændringer af forordning (EF) nr. 1102/2008 og behovet for at øge sammenhængen og den juridiske klarhed taget i betragtning, skal dette forslag imidlertid ophæve og erstatte nævnte forordning, idet det overtager de væsentligste forpligtelser, hvor det stadig er nødvendigt.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Dette initiativ er i overensstemmelse med det syvende miljøhandlingsprogram¹⁴, som fastsætter et ugiftigt miljø som langsigtet mål og understreger, at der i den forbindelse er brug for tiltag, der sikrer en minimering af de signifikante skadelige virkninger for menneskers sundhed og miljøet inden 2020.

Initiativets målsætninger er ligeledes i overensstemmelse med Europa 2020-målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, idet det stimulerer innovation med hensyn til udvikling af kviksølvfri produkter og fremstillingsprocesser. Dette forslag vil ved at fremme ratificeringen af konventionen og dens ikrafttræden bidrage til at skabe lige globale vilkår for

---

⁸ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88)

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EF af 24. november 2010 om industrielle emissioner (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

¹² Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

¹³ Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, konsekvensanalyse, bilag til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008, og forslag til Rådets forordning om indgåelse af Minamatakonventionen om kviksølv, SWD [2016] 17 final.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

de industrielle processer, som anvender eller utilsigtet udleder kviksølv og kviksølvforbindelser, og fremstillingen af og handlen med produkter tilsat kviksølv, og således øge den europæiske industris konkurrencedygtighed, så meget desto mere, eftersom de fleste af konventions bestemmelser afspejler EU-retten.

Derudover tilstræbes det, hvor det er muligt, at forenkle og tydeliggøre gældende ret for at muliggøre en bedre gennemførelse.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Medlemsstaternes myndigheder og interessenter blev hørt inden for rammerne af to undersøgelser udført af Kommissionen^{15,16}, ligesom der blev afholdt en workshop i Bruxelles den 7. juli 2014, efter hvilken der blev offentliggjort en anmodning om yderligere oplysninger om specifikke emner¹⁷. Alle de modtagne skriftlige bidrag er offentliggjort på Kommissionens websted¹⁸. Der er også afholdt en bred offentlig onlinehøring, som fandt sted fra den 14. august 2014 til den 14. november 2014 via et spørgeskema¹⁹ på webstedet "*Kom til orde i Europa*"²⁰. Målet med undersøgelsen var at få en bedre forståelse af, hvilket syn de offentlige interessenter og medlemsstaterne har på ratificeringen af konventionen og på de specifikke spørgsmål, der er knyttet til dens anvendelse og gennemførelse, navnlig med hensyn til områder, hvor Unionens lovgivning skal bringes i overensstemmelse med konventionen. Målgruppen var borgere, offentlige myndigheder, forskningsorganisationer, den akademiske verden, almennyttige ikke-statslige organisationer og konsulentvirksomheder samt private virksomheder og deres repræsentative organisationer. Der var bred enighed blandt interessenterne og offentligheden om, at Unionen skulle ratificere Minamatakonventionen. Der er taget højde for interessenternes specifikke spørgsmål i udarbejdelsen af dette forslag.

Resultatet af konsekvensanalysen

I konsekvensanalysen blev det konkluderet, at ratificering og gennemførelse af Minamatakonventionen vil give EU betydelige fordele for miljøet og menneskers sundhed, navnlig takket være den forventede reducere af kviksølvemissioner fra andre dele af verden. Særligt gælder det:

- Når den er gennemført, forventes det, at konventionens bestemmelser om bl.a. anvendelse af bedste tilgængelige teknikker (i det følgende benævnt "BAT") til reducere af emissioner fra store industrianlæg, udfasning af den nuværende primære udvinding kombineret med et forbud mod ny primær udvinding eller fastsættelse af restriktioner for småguldminedrift og forarbejdning, vil få store positive miljømæssige virkninger, både globalt og i EU. Sådanne aktiviteter eksisterer praktisk talt ikke i EU eller er allerede reguleret. Dette vil gøre det muligt for Unionen at nå sine mål om beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, hvilket

---

¹⁵ ICF, COWI, BiPRO, Garrigues (2015). Undersøgelse af EU's gennemførelse af Minamatakonventionen (marts 2015).

¹⁶ COWI, BiPRO (2015). EU's ratificering af Minamatakonventionen – supplerende vurdering af forbuddet mod eksport af kviksølv (juni 2015).

¹⁷ <http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/InfoRequest.pdf>

¹⁸ http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/ratification_en.htm

¹⁹ Spørgeskemaet kan tilgås på: <http://ec.europa.eu/environment/consultations/pdf/MinamataConvention.pdf>

²⁰ <http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations>

er beskrevet i meddelelsen fra 2005 om en fællesskabsstrategi for kviksølv ("strategien")²¹.

- Ved at gennemføre konventionen vil tredjelande anvende standarder svarende til dem, der p.t. er gældende i Unionen for mange industrielle aktiviteter vedkommende. Det vil bidrage til at tackle de potentielle konkurrencefordele, som virksomheder i tredjelande nyder godt af, fordi de skal opfylde mindre strenge (eller endog slet ingen) miljøstandarder, og muligvis åbne nye markeder for EU-virksomheder, der specialiserer sig i miljøteknologi. Et eksempel herpå er, at konventionens bestemmelser om kviksølvemissioner fra visse industrielle aktiviteter vil bevirke, at adskillige kviksølvudledende industrianlæg på globalt plan skal anvende de bedste tilgængelige teknikker, som allerede anvendes af Unionens industri.
- Konsekvensanalysen undersøgte de forskellige politiske løsninger på ovennævnte seks huller i lovgivningen, som har indvirkning på EU-retten: et referencescenarie ("ingen EU-indsats") og mindst to andre forskellige muligheder for hvert af de relevante politikområder, dvs. en mulighed, som består i at opfylde konventionens forpligtelser, og en mulighed, der består i at fastlægge krav, som går ud over, hvad der kræves i konventionen.

Hvad angår brugen af tandfyldningsamalgam, vurderedes det i konsekvensanalysen, at der er behov for tiltag, og hvilke potentielle virkninger, disse kan have:

- Kommissionens beslutning 2000/532/EF²² kategoriserer amalgamaffald fra tandpleje som farligt affald, hvorfor det er omfattet af bestemmelserne i rammedirektivet om affald²³. Kviksølvemissioner fra tandklinikker er også underlagt EU's vandlovgivning. Kviksølv klassificeres som et prioriteret farligt stof i henhold til bilag X til vandrammedirektivet²⁴, og derfor skal udledningen af dette stof i vand reduceres drastisk. Eftersom amalgam udgør den næststørste brug af kviksølv i Unionen med et anslået forureningspotentiale på omkring 75 ton kviksølv årligt og et langsigtet forureningspotentiale på over 1000 ton²⁵, er der behov for særlige foranstaltninger for denne kilde.
- Konsekvensanalysen konkluderer, at et forbud mod anvendelse af tandfyldningsamalgam – set i lyset af de tilgængelige videnskabelige oplysninger – ikke vil være hensigtsmæssigt, fordi sundhedsrisiciene ved tandfyldningsamalgam ikke er klart påvist, og fordi omkostningerne ved et forbud vil være for høje. Derudover viser vurderingen, at to af foranstaltningerne på listen over foranstaltninger, der er foreslået i konventionen, og hvoraf parterne skulle vælge mindst to, vil give miljø- og sundhedsmæssige fordele med lave omkostninger, dvs. restriktionen af anvendelsen af tandfyldningsamalgam i indkapslet form og fremme af bedste miljøpraksis i tandklinikker. Sådanne foranstaltninger er i overensstemmelse med tiltag 4 i kviksølvstrategien, der i forbindelse med revisionen

---

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 28. januar 2005 – "En Fællesskabsstrategi for kviksølv", KOM(2005) 20 endelig.

²² Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

²³ *Supra*, nr. 11.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

²⁵ Mængde af kviksølv i form af tandfyldningsamalgam i menneskers munde i EU.

af strategien i 2010 blev bekræftet som et prioriteret område, hvor der skal gøres en yderligere indsats. De vil reducere tandlægers og patienters eksponering for kviksølvemissioner og sikre en markant reduktion af kviksølvudledningen i spildevandssystemerne og til miljøet via kommunale spildevandsrensningsanlæg. Derudover forventes det, at der vil blive skabt nye job i virksomheder, som er involveret i fremstilling, installation og vedligeholdelse af amalgamfiltre, og i virksomheder, der specialiserer sig i indsamling og behandling af kviksølvholdigt affald.

- Selv om størstedelen af de berørte virksomheder kan kategoriseres som mikrovirksomheder, vil de ikke blive uforholdsmæssigt ramt af de foreslåede foranstaltninger, idet 1) de aktivitetstypen taget i betragtning ikke vil skulle konkurrere med større foretagender, 2) gennemførelsesomkostningerne til foranstaltningen er begrænsede og kun kræver begrænsede investeringer, og 3) der ikke forventes et tab af arbejdspladser i tandplejesektoren. Derudover er disse foranstaltninger god praksis²⁶, som støttes af det europæiske tandlægeråd (Council of European Dentists), og størstedelen har allerede gennemført dem. Da sådanne foretagender har brug for tid til at opfylde kravene i nærværende forordning, foreslås det, at fristen for overholdelse af foranstaltningerne skal være et år senere end for de andre foranstaltninger, der er omfattet af forordningen. Endelig vil kravet om anvendelse af amalgam i indkapslet form ikke påføre de tandlæger, der har fravalgt brugen af tandfyldningsamalgam, nogen yderligere byrde.

Hvad angår de øvrige huller konkluderes følgende i konsekvensanalysen:

- Restriktioner for import af kviksølv: Handelsrestriktioner, som går ud over kravene i konventionen, dvs. fastsættelse af et ubetinget forbud mod import af kviksølv (frem for at tillade import af kviksølv på visse betingelser knyttet til oprindelsessted og det importerede kviksølvs kilde) er ikke berettiget, da de vil være dyrere for EU-industrien og ikke indebære betydelige miljømæssige fordele.
- Restriktioner for eksport af visse produkter tilsat kviksølv: Handelsrestriktioner, som går ud over de, der er fastsat i konventionen, dvs. et forbud mod eksport af produkter tilsat kviksølv, der er underlagt strengere EU-regler vedrørende kviksølvindhold end de, der er fastsat i konventionen (frem for kun at forbyde eksport af produkter tilsat kviksølv, som ikke opfylder konventionens krav), er ikke berettiget, da brug og udledning af kviksølv i miljøet i vidt omfang vil forblive uændret, og kviksølvemissionerne som følge af et sådant forbud risikerer at blive mere omfattende i tredjelande.
- Restriktioner for anvendelse af kviksølv i visse fremstillingsprocesser: Et absolut forbud mod anvendelse af kviksølv i fremstillingen af natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat (i stedet for krav, der begrænser anvendelsen af kviksølv og af emissioner som fastsat i konventionen) vil ikke være berettiget, eftersom industrien har behov for visse kemikalier, til hvilke der ikke findes kviksølvfrie produktionsprocesser.
- Restriktioner for anvendelse af kviksølv i nye fremstillingsprocesser og i nye produkter: Konventionen fastsætter kun, at parterne skal træffe foranstaltninger for at hæmme udviklingen af nye fremstillingsprocesser, hvori der anvendes kviksølv, og produktion og markedsføring af nye produkter tilsat kviksølv. Et betinget forbud

---

²⁶ Resolution fra det europæiske tandlægeråd (Council of European Dentists (CED)) om ansvarlig praksis (2011).

gældende for disse processer og produkter vil give det bedste miljømæssige og økonomiske resultat, da det vil have en stærk signalværdi og dermed mindske risikoen for, at de økonomiske operatører går i gang med en omkostningsrig udvikling af sådanne produkter eller processer, som sandsynligvis vil blive forbudt efterfølgende.

- Restriktioner for anvendelse af kviksølv i småguldminedrift og forarbejdning: Da Frankrig som den eneste berørte medlemsstat allerede har truffet foranstaltninger for at forbyde anvendelse af kviksølv i småguldminedrift og forarbejdning, er det tilstrækkeligt for Unionen at gennemføre forpligtelsen om at udvikle og revidere en national handlingsplan i henhold til konventionen.

Økonomisk set ligger de samlede omkostninger ved de ovennævnte løsninger, der er i konsekvensanalysen er udpeget som de foretrukne, på mellem 13 og 135 mio. EUR om året, hvilket navnlig afspejler omkostningerne i forbindelse med anvendelse af kviksølv i fremstillingsprocesser og i tandfyldningsamalgam.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Selv om forordning (EF) nr. 1102/2008 er udgangspunktet for dette forslag, er det hensigtsmæssigt at ophæve og erstatte den af hensyn til den juridiske klarhed. Bilag IV indeholder sammenligningstabellen.

I artikel 1 og 2 præciseres forslagets emne, og der fastsættes definitioner af de centrale termer.

I artikel 3 sammenholdt med bilag I fastsættes et forbud mod eksport fra Unionen af kviksølv, adskillige kviksølvforbindelser og -blandinger med andre stoffer, med undtagelse af de kviksølvforbindelser, som stadig kan eksporteres, når de skal bruges i laboratorieforsøg. Dette forbud blev allerede indført i marts 2011, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 1102/2008, og supplerer forbuddet i forordning (EU) nr. 649/2012. Den gennemfører artikel 3, stk. 6, i Minamatakonventionen sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra a).

I artikel 4 forbydes import til Unionen af kviksølv beregnet til anvendelse i småguldminedrift og forarbejdning, og der fastsættes et betinget forbud mod import til Unionen af kviksølv og kviksølvblandinger beregnet til andre anvendelsesformål. Et sådant forbud gælder ikke import af kviksølv og kviksølvblandinger beregnet til endelig bortskaffelse som affald, import af kviksølv fra lande, som er parter i Minamatakonventionen, når kviksølvet stammer fra en primær kilde, som stadig er tilladt i henhold til konventionens artikel 3, stk. 4, samt import af kviksølv fra lande, som ikke er parter i konventionen, forudsat at det importerede kviksølv hverken stammer fra primær udvinding eller fra klor-alkali-sektoren, og at der er givet skriftligt samtykke til importen. Med henblik på at ensrette administrationen og undgå en øget administrativ byrde præciseres det i artikel 4, stk. 3, at de kompetente nationale myndigheder, som er udpeget i henhold til forordning (EU) nr. 649/2012, også skal være ansvarlige for gennemførelsen af og kontrollen med et sådant forbud.

Artikel 5 sammenholdt med bilag II gennemfører artikel 4, stk. 1, og bilag A (del I) i Minamatakonventionen. Der fastsættes et forbud, som skal træde i kraft den 1. januar 2021, mod eksport, import og fremstilling af en række produkter tilsat kviksølv. Artikel 5 er et supplement til – men berører ikke – de bestemmelser i EU-retten, som allerede fastsætter restriktioner for markedsføring, og som på sigt fastsætter strengere krav til f.eks. det maksimale kviksølvindhold i disse produkter, jf. bl.a. direktiv 2006/66/EF.

Ifølge artikel 6 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesafgørelser, hvorved det fastsættes, hvilke handelsformularer medlemsstaternes kompetente myndigheder skal anvende til gennemførelsen af artikel 3 og 4. Det sker som opfølgning på de afgørelser, der vedtages af konferencen mellem parterne i Minamatakonventionen ("partskonferencen") i overensstemmelse med konventionens artikel 3, stk. 12.

Artikel 7 sammenholdt med bilag III gennemfører artikel 5, stk. 2 og 3, og bilag B i Minamatakonventionen. Hermed forbydes anvendelse af kviksølv og kviksølvforbindelser som katalysator i produktionen af acetaldehyd og vinylchloridmonomer fra den 1. januar 2019. Hvad angår anlæg, hvor der fremstilles natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat ved hjælp af en kviksølvbaseret proces, fastsættes der restriktioner for anvendelsen af kviksølv fra primær udvinding og udledning af kviksølv og kviksølvforbindelser til miljøet, mens der fra datoen for denne forordnings ikrafttræden indføres et forbud mod øgning af produktionskapaciteten eller opførelse af nye anlæg. Ifølge artikel 7, stk. 3, kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter med henblik på gennemførelse af partskonferencens afgørelser, ved hvilke der fastsættes krav til midlertidig oplagring af kviksølv og kviksølvforbindelser, såfremt disse afgørelser støttes af Unionen. Således bibeholdes den almindelige lovgivningsprocedure i tilfælde, hvor Unionen ikke støtter den pågældende afgørelse fra partskonferencen, eller hvor Unionen modsætter sig denne afgørelse.

Artikel 8 gennemfører konventionens artikel 4, stk. 6 og 7, og artikel 5, stk. 4 og 9. Der fastsættes et forbud mod fremstilling og markedsføring af produkter tilsat kviksølv, som ikke er omfattet af nogen kendt anvendelse før dette forslags ikrafttræden, og mod anvendelse af fremstillingsprocesser, som ikke eksisterede før denne dato. Med artikel 8, stk. 3 og 4, bliver der fastsat en mekanisme, ved hjælp af hvilken nye produkter tilsat kviksølv og nye fremstillingsprocesser stadig kan tillades ved en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen og på baggrund af en vurdering af deres fordele for miljøet og menneskers sundhed og af, hvorvidt der findes kviksølvfri alternativer, som er teknisk og økonomisk gennemførlige.

I overensstemmelse med konventionens artikel 7, fastsætter artikel 9 sammenholdt med bilag IV, at medlemsstater, hvor der finder småguldminedrift og forarbejdning sted, skal tage skridt mod at mindske og, hvor det er muligt, eliminere brugen af kviksølv og kviksølvforbindelser fra sådanne aktiviteter og udarbejde og gennemføre en relevant national plan.

Artikel 10 gennemfører artikel 4, stk. 3, og bilag A (del II) i Minamatakonventionen. Det kræves, at tandfyldningsamalgam fra den 1. januar 2019 udelukkende anvendes i indkapslet form, og at tandklinikker udstyres med amalgamfiltre, der tilbageholder og opsamler kviksølvholdige amalgamrester. Der opfordres til, at medlemsstaterne gør brug af de senest opdaterede relevante EN standarder, herunder EN ISO 13898²⁷, EN ISO 24234²⁸ og EN 1641:2009²⁹, eller enhver anden national eller international standard, som sikrer et tilsvarende niveau af tilbageholdelse af amalgam og en tilsvarende kvalitet af amalgamkapslerne.

Artikel 11 gengiver artikel 2 i forordning (EF) nr. 1102/2008 ved at fastsætte, at kviksølv, der ikke længere anvendes i klor-alkali-industrien eller stammer fra rensning af naturgas eller fra non-ferro minedrift og smeltning eller er udvundet fra cinnobermalm, betragtes som affald, der skal bortskaffes.

---

²⁷ Europæisk standard EN ISO 13897, *tandlægebrug – amalgamkapsler (ISO 1397:2003)*, maj 2004.

²⁸ Europæisk standard EN ISO 24234:2015, *tandlægebrug – tandfyldningsamalgam (ISO 24234:2015)*, januar 2015.

²⁹ Europæisk standard EN 1641:2009, *tandlægebrug – medicinsk udstyr til tandlægebrug – materialer*, oktober 2009.

Artikel 12 er baseret på artikel 6 i forordning (EF) nr. 1102/2008 og fastsætter, at de virksomheder, som driver de i artikel 11 omtalte aktiviteter, årligt skal fremsende oplysninger til de kompetente nationale myndigheder om navnlig den mængde kviksølv, der er oplagret i hvert berørt anlæg, og om den mængde kviksølv, der er sendt til midlertidige eller permanente oplagringsfaciliteter. I artikel 12, stk. 2, fastsættes det, at oplysningerne skal fremlægges ved brug af den relevante affaldskategori og de relevante NACE-koder som fastsat ved forordning (EF) nr. 2150/2002³⁰. Artikel 12, stk. 3, præciserer, at anlæg, som producerer klor-alkali ved brug af kviksølvceller skal ophøre med at rapportere, når brugen af alle disse celler er afviklet i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU³¹, og alt kviksølvaffald er blevet flyttet til en lagerfacilitet.

I artikel 13 fastsættes det, at kviksølvaffald kan oplagres midlertidigt eller permanent i underjordiske oplagringsfaciliteter og oplagres midlertidigt i faciliteter over jorden, ligesom det præciseres hvilke krav fastsat i Rådets direktiv 1999/31/EF til midlertidig oplagring af kviksølvaffald, der finder anvendelse på permanent oplagring af kviksølvaffald i underjordiske oplagringsfaciliteter.

I artikel 14 og 20 fastsættes bestemmelser om, hvilke sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelse af dette forslag, og om dets ikrafttræden og dato for anvendelse.

Artikel 15 gennemfører artikel 21 i Minamatakonventionen ved at fastsætte, at medlemsstaterne er forpligtet til at forberede, ajourføre og offentliggøre en rapport med alle relevante oplysninger om gennemførelsen af dette forslag, oplysninger, som skal rapporteres i henhold til ovennævnte artikel 21, et sammendrag af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 12 i dette forslag om kviksølvaffald fra større kilder, og oplysninger om de betydelige særskilte beholdninger af kviksølv, som måtte eksistere i hver medlemsstat. Det fastsættes i denne bestemmelse, at Kommissionen skal informeres om en sådan rapport og sådanne ajourføringer inden for en måned efter offentliggørelsen. I artikel 15, stk. 2, fastsættes det, at Kommissionen skal vedtage en gennemførelsesretsakt med spørgeskemaer, som skal hjælpe medlemsstaterne med at rapportere de relevante oplysninger til Kommissionen. Det sker ved at præcisere nøjagtigt, hvilke oplysninger der skal indsendes, herunder oplysninger om nøgleresultatindikatorer, i hvilket format og på hvilket tidspunkt.

Ifølge artikel 16 kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter, som kan ændre bilag I-IV til dette forslag med henblik på at gennemføre relevante afgørelser fra partskonferencen, når disse støttes af Unionen. Således bibeholdes den almindelige lovgivningsprocedure i tilfælde, hvor Unionen ikke støtter den pågældende afgørelse fra partskonferencen, eller hvor Unionen modsætter sig denne afgørelse.

Artikel 17 og 18 er standardtekster vedrørende udøvelsen af de delegerede beføjelser, som er blevet tildelt Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 3, og artikel 16 til udvalgsproceduren som en måde at vedtage gennemførelsesretsakter på under artikel 6, artikel 8, stk. 4, og artikel 15, stk. 2.

Det understreges i artikel 19, at forordning (EF) nr. 1102/2008 erstattes og ophæves fra den 1. januar 2018, som er den dato, hvor nærværende forslag træder i kraft, og at henvisninger til forordning (EF) nr. 1102/2008 skal betragtes som henvisninger til dette forslag.

---

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik, (EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1).

³¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU af 9. december 2013 om fastlæggelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner for så vidt angår produktion efter chlor-alkali-processen (EUT L 332 af 11.12.2013, s. 34).

Retsgrundlag

Ligesom forordning (EF) nr. 1102/2008 har dette forslag til formål at beskytte både miljøet og menneskers sundhed og sikre ensartethed med hensyn til handelsaspektet (forbud mod og restriktioner for eksport og import med kviksølv, kviksølvforbindelser og produkter tilsat kviksølv). Dette forslag har følgelig et dobbelt retsgrundlag, nemlig artikel 192, stk. 1, og artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og reguleringsmiddel/reguleringsform

Formålet med forslaget er at gennemføre de af Minamatakonventionens bestemmelser, som endnu ikke er omfattet af EU's krav, i EU-retten, således at Unionen og medlemsstaterne kan ratificere og gennemføre konventionen.

Subsidiaritetsprincippet finder således anvendelse, da forslaget ikke hører fuldstændigt ind under Unionens enekompetence.

Målene med dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. For at tage hånd om problemet med kviksølvforurening og -eksponering i Unionen skal hver medlemsstat bl.a. gennemføre et forbud mod eksport af kviksølv, adskillige kviksølvforbindelser og visse produkter tilsat kviksølv samt et betinget forbud mod import af kviksølv. Sådanne handelsrelaterede foranstaltninger kan kun anvendes og gennemføres på grundlag af Unionens bestemmelser, eftersom foranstaltninger inden for den fælles handelspolitik er omfattet af Unionens enekompetence, jf. artikel 3, litra e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Hvad angår forslagens ikke-handelsmæssige bestemmelser vedrørende brug af kviksølv i eksisterende og nye fremstillingsprocesser og i nye produkter, kontrol af kviksølvemissioner i miljøet og oplagring af kviksølv samt håndtering af kviksølvaffald, er de omfattet af delt kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne, dvs. beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed. Da beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed mod kviksølvforurening og -eksponering, som det fremgår af ovenstående, allerede i udstrakt grad er reguleret på EU-niveau, er det berettiget, at Unionen træffer foranstaltninger. Hvad angår konventionens bestemmelser vedrørende småguldminedrift og forarbejdning giver dette forslag de berørte medlemsstater mulighed for at vælge den optimale kombination af foranstaltninger til gennemførelse, for at de relevante krav kan opfyldes.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det valgte instrument er en forordning, eftersom forslaget fastsætter bestemmelser om f.eks. handel og produkter tilsat kviksølv, hvilket kræver en ensartet gennemførelse i hele Unionen. Det giver medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til, hvilke foranstaltninger de vil benytte for at overholde bestemmelserne om fremstillingsprocesser og småguldminedrift og forarbejdning og den detaljerede gennemførelse heraf. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette lovforslag har ingen virkninger for budgettet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, og artikel 207,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³²,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³³,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kviksølv er et yderst giftigt stof, som udgør en global og meget stor risiko for menneskers sundhed, herunder i form af methyلكviksølv i fisk og skaldyr, og for økosystemerne og vilde dyr og planter. Grundet kviksølvforureningens grænseoverskridende natur, stammer mellem 40 og 80 % af den samlede kviksølvaflejring i Unionen fra tredjelande og kræver derfor handling på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan.
- (2) De fleste kviksølvemissioner og de dertil knyttede eksponeringsrisici stammer fra menneskets aktiviteter, herunder primær udvinding af kviksølv og forarbejdning, anvendelse af kviksølv i produkter, industrielle processer og småguldminedrift og forarbejdning samt kviksølvemissioner, der navnlig stammer fra kulforbrænding, og håndtering af kviksølvaffald.
- (3) Det syvende miljøhandlingsprogram som vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU³⁴ fastsætter et ugiftigt miljø som langsigtet mål og understreger i den forbindelse, at der er brug for tiltag, der sikrer en minimering af de signifikante skadelige virkninger for menneskers sundhed og miljøet inden 2020.
- (4) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet "En Fællesskabsstrategi for kviksølv"³⁵ ("strategien") som revideret i 2010³⁶ har til formål

³² EUT C ... af ..., s. .

³³ EUT C ... af ..., s. .

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

³⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 28. januar 2005, "En Fællesskabsstrategi for kviksølv", KOM(2005) 20 endelig.

³⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 7. december 2010 om vurdering af

at minimere og, hvor det er muligt, i sidste ende helt afskaffe de globale menneskeskabte udledninger af kviksølv til luft, vand og jord.

- (5) Der er skabt betydelige fremskridt i Unionen i de seneste ti år, når det drejer sig om håndtering af kviksølv. Det skyldes vedtagelsen af strategien og en lang række foranstaltninger vedrørende kviksølvemissioner, -forsyning, -efterspørgsel og -anvendelse og forvaltningen af kviksølvoverskud og kviksølvlagre.
- (6) Det fastsættes i strategien, at forhandling og indgåelse af et internationalt juridisk bindende instrument bør være en prioritet, eftersom handling på EU-plan ikke kan stå alene, når det gælder om at sikre effektiv beskyttelse af Unionens borgere mod kviksølvets sundhedsskadelige virkninger.
- (7) Unionen og 26 medlemsstater underskrev den 11. oktober 2013 i Kumamoto Minamatakonventionen om kviksølv ("konventionen")³⁷. Unionen og alle dens medlemsstater er derfor indstillet på konventionens indgåelse, gennemførelse og anvendelse³⁸.
- (8) Hvis Unionen og medlemsstaterne hurtigt ratificerer konventionen, vil det tilskynde verdens store brugere og udledere af kviksølv, der har underskrevet konventionen, til at ratificere og gennemføre den.
- (9) Eftersom EU's lovgivning allerede gennemfører mange af konventions forpligtelser, bør nærværende forordning kun fastsætte bestemmelser, som supplerer EU-retten, og som er nødvendige for at sikre, at den er i fuld overensstemmelse med konventionen, således at Unionen og dens medlemsstater kan ratificere og gennemføre den.
- (10) Det forbud mod eksport af kviksølv, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1102/2008³⁹, bør suppleres af restriktioner for importen af kviksølv, afhængig af kilden, den påtænkte anvendelse og kviksølvets oprindelsessted. De nationale myndigheder, der er udpeget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012⁴⁰, bør udøve de administrative funktioner, som er knyttet til gennemførelsen af sådanne restriktioner.
- (11) Eksport, import og fremstilling af en række produkter tilsat kviksølv udgør en væsentlig del af brugen af kviksølv og kviksølvforbindelser i Unionen og bør forbydes på globalt plan.
- (12) Denne forordning bør derfor have et dobbelt retsgrundlag, nemlig artikel 192, stk. 1, og artikel 207 i TEUF, eftersom den har til formål at beskytte både miljøet og menneskers sundhed og sikre ensartethed med hensyn til handelsaspektet ved at indføre forbud mod og restriktioner for eksport og import med kviksølv, kviksølvforbindelser og produkter tilsat kviksølv.
- (13) Denne forordning berører ikke de bestemmelser i den gældende EU-ret, som fastsætter strengere krav til sådanne produkter, herunder hvad angår deres maksimale indhold af kviksølv.

---

fællesskabsstrategien for kviksølv, KOM(2010) 723 endelig.

³⁷ <https://treaties.un.org>

³⁸ Rådets afgørelse XXX af XX.XX.XX om indgåelse af Minamatakonventionen om kviksølv (EUT C ... af ..., s.).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1102/2008 af 22. oktober 2008 om forbud mod eksport af metallisk kviksølv og visse kviksølvforbindelser og -blandinger og om sikker oplagring af metallisk kviksølv (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 75).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 af 4. juli 2012 om eksport og import af farlige kemikalier (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 60).

- (14) Hvis der ikke findes relevante kviksølvfrie produktionsprocesser, bør der fastsættes driftsbetingelser for fremstilling af natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat, hvor der bruges kviksølv.
- (15) Fremstilling og markedsføring af nye produkter tilsat kviksølv og udarbejdelse af nye kviksølvbaserede fremstillingsprocesser vil øge brugen af kviksølv og kviksølvforbindelser samt kviksølvemissionerne i Unionen. Sådanne aktiviteter bør derfor forbydes, medmindre en vurdering viser, at denne brug vil give betydelige miljø- og sundhedsmæssige fordele, og at der ikke findes tekniske eller økonomisk gennemførlige alternativer uden kviksølv, som giver sådanne fordele.
- (16) Anvendelse af kviksølv og kviksølvforbindelser i småguldminedrift og forarbejdning udgør en væsentlig del af den samlede brug af kviksølv og af emissionerne på verdensplan og bør derfor reguleres.
- (17) Anvendelse af tandfyldningsamalgam i indkapslet form og indførelse af amalgamfiltre bør gøres obligatorisk for at beskytte tandlæger og patienter mod kviksølveksponering og sikre, at det derved genererede kviksølvaffald ikke udledes i miljøet men indsamles og bortskaffes på miljømæssigt forsvarlig vis. Størrelsen på de virksomheder i tandplejesektoren, der er omfattet af ændringerne, taget i betragtning, er det hensigtsmæssigt at give dem tilstrækkelig tid til at tilpasse sig den nye bestemmelse.
- (18) De fleste kriterier fastsat i Rådets direktiv 1999/31/EF⁴¹ for midlertidig oplagring af kviksølvaffald bør gælde permanent oplagring af kviksølvaffald i underjordiske oplagringsfaciliteter. Anvendelsen af visse af disse kriterier bør afhænge af den enkelte underjordiske oplagringsfacilitets særlige karakteristika som fastsat af medlemsstaternes kompetente myndigheder, der har ansvaret for gennemførelse af direktiv 1999/31/EF.
- (19) For at bringe EU's lovgivning i overensstemmelse med de afgørelser, der bliver truffet af partskonferencen og støttet af Unionen, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen hvad angår ændring af bilagene til denne forordning og supplerende af denne forordning med tekniske krav til miljømæssigt forsvarlig midlertidig oplagring af kviksølv og kviksølvaffald. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører de relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (20) For at sikre ensartede betingelser, dels for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til at forbyde eller tillade nye produkter eller processer, til hvilke der anvendes kviksølv, dels for indberetningsforpligtelserne, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴².
- (21) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af denne forordning, og sikre, at de iværksættes. Sanktionerne bør være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

---

⁴¹ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (22) I betragtning af karakteren og omfanget af de ændringer, der skal foretages af forordning (EF) nr. 1102/2008, og for at øge den juridiske sikkerhed, klarheden og gennemsigtigheden samt forenkle lovgivningen, bør denne forordning erstattes.
- (23) For at sikre, at medlemsstaternes kompetente myndigheder og de økonomiske operatører, der er berørt af denne forordning, får tilstrækkelig tid til at tilpasse sig den nye ordning, som fastsættes ved forordningen, bør den gælde fra den 1. januar 2018.
- (24) Målet med denne forordning, nemlig at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod kviksølv ved hjælp af et forbud mod eksport og import af kviksølv og produkter tilsat kviksølv, restriktioner for anvendelse af kviksølv i fremstillingsprocesser, produkter, småguldminedrift og forarbejdning samt tandfyldningsamalgam, og forpligtelser vedrørende kviksølvaffald, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af kviksølvforureningens grænseoverskridende natur og karakteren af de nødvendige foranstaltninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1 **Genstand**

Ved denne forordning fastsættes foranstaltninger og betingelser for handel, fremstilling, anvendelse og midlertidig oplagring af kviksølv, kviksølvforbindelser, kviksølvblandinger og produkter tilsat kviksølv og for håndtering af kviksølvaffald.

Artikel 2 **Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

1. "kviksølv": metallisk kviksølv (Hg(0), CAS No. 7439-97-6)
2. "produkt tilsat kviksølv": et produkt eller en produktkomponent, som indeholder kviksølv eller en kviksølvforbindelse, som bevidst er tilsat
3. "kviksølvaffald": kviksølv, der i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁴³ betragtes som affald
4. "eksport": et af følgende:

---

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

- a) permanent eller midlertidig eksport af et kemikalie, der opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
  - b) reeksport af et kemikalie, som ikke opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som er undergivet en anden toldprocedure end den eksterne procedure for EU-forsendelse af varer gennem Unionens toldområde
5. "import": fysisk indførsel i Unionens toldområde af et kemikalie, som er undergivet en anden toldprocedure end den eksterne EU-procedure for forsendelse af varer gennem Unionens toldområde
  6. "primær udvinding af kviksølv": minedrift, hvor det materiale, der hovedsageligt søges udvundet, er kviksølv.

Kapitel II

Restriktioner for handel med og fremstilling af kviksølv, kviksølvforbindelser og produkter tilsat kviksølv

Artikel 3 **Eksportrestriktioner**

1. Eksport af kviksølv, kviksølvforbindelser og -blandinger opført i bilag I forbydes. Første afsnit finder ikke anvendelse på eksport af de kviksølvforbindelser, der er opført i bilag I til brug i laboratorieforsøg.
2. Eksport af kviksølvblandinger, som ikke er opført i bilag I i forbindelse med genvinding af kviksølv, forbydes.

Artikel 4 **Importrestriktioner**

1. Import af kviksølv og kviksølvblandinger opført i bilag I til andre formål end bortskaffelse som affald forbydes.
Uanset første afsnit er import tilladt under følgende omstændigheder:
  - eksportlandet er part i konventionen, og det eksporterede kviksølv stammer ikke fra primær udvinding af kviksølv, jf. artikel 3, stk. 3 og 4, i konventionen
  - eksportlandet er ikke part i konventionen og har fremlagt dokumentation for, at kviksølvet ikke stammer fra primær udvinding af kviksølv eller fra klor-alkali-industrien, og den importerende medlemsstat har givet sit skriftlige samtykke til importen.
2. Import af kviksølv til anvendelse i småguldminedrift og forarbejdning forbydes.
3. Den eller de nationale myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 649/2012 udøver de administrative funktioner, der følger af kravene i stk. 1 og 2.

Artikel 5

Eksport, import og fremstilling af produkter tilsat kviksølv

1. Uanset strengere krav fastsat i anden gældende EU-lovgivning, er eksport, import og fremstilling i Unionen af produkter tilsat kviksølv, jf. bilag II, forbudt fra den 1. januar 2021.
2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke følgende produkter tilsat kviksølv:
  - produkter, som er væsentlige i forbindelse med civilbeskyttelses- og forsvarsmateriel
  - produkter til forskning, kalibrering af instrumenter, til brug som referencestandard.

Artikel 6

Import- og eksportformularer

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelser med henblik på at præcisere de formularer, der kan anvendes i forbindelse med gennemførelse af artikel 3 og 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

Kapitel III Restriktioner for anvendelse og oplagring af kviksølv og kviksølvforbindelser

Artikel 7

Industrielle aktiviteter

1. Anvendelsen af kviksølv og kviksølvforbindelser i de fremstillingsprocesser, der er opført i del I i bilag III er forbudt fra de angivne datoer.
2. Anvendelsen af kviksølv og kviksølvforbindelser i de fremstillingsprocesser, der er opført i del II i bilag III er kun tilladt på de angivne betingelser.
3. Midlertidig oplagring af kviksølv og kviksølvforbindelser skal finde sted på en miljøforsvarlig måde.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17, hvori der, som følge af en afgørelse fra partskonferencen, fastsættes krav til miljømæssigt forsvarlig midlertidig oplagring af kviksølv og kviksølvforbindelser, såfremt Unionen støtter den pågældende afgørelse.

Artikel 8

Nye produkter tilsat kviksølv og nye fremstillingsprocesser

1. Fremstilling og markedsføring af produkter tilsat kviksølv, som ikke er omfattet af nogen kendt anvendelse før den 1. januar 2018, forbydes.
2. Fremstillingsprocesser, som involverer anvendelse af kviksølv og/eller kviksølvforbindelser, som ikke eksisterede før den 1. januar 2018, forbydes.

Dette stykke finder ikke anvendelse på andre fremstillingsprocesser og/eller produkter tilsat kviksølv end de, der er omfattet af stk. 1.

3. Uanset stk. 1 og 2 skal en økonomisk operatør, som påtænker at fremstille og/eller markedsføre et nyt produkt tilsat kviksølv eller benytte sig af en ny fremstillingsproces, underrette de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat herom og give dem følgende oplysninger:

- en teknisk beskrivelse af det pågældende produkt eller den pågældende proces
- en vurdering af de miljø- og sundhedsmæssige risici
- en detaljeret forklaring af måden, hvorpå et sådant produkt fremstilles og anvendes eller en sådan fremstillingsproces anvendes og foregår for at sikre et højt niveau af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed.

4. Efter meddelelse fra den berørte medlemsstat undersøger Kommissionen navnlig, hvorvidt det er dokumenteret, at det nye produkt tilsat kviksølv eller den nye fremstillingsproces vil give betydelige miljø- og sundhedsmæssige fordele, og at der ikke findes tekniske eller økonomisk gennemførlige alternativer uden kviksølv, som giver sådanne fordele.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelser med henblik på at præcisere, hvorvidt det pågældende nye produkt tilsat kviksølv eller den nye fremstillingsproces er tilladt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 9

Småguldrnedrift og forarbejdning

Medlemsstater på hvis territorium der finder mere end ubetydelig småguldrnedrift og forarbejdning sted, skal:

- tage skridt til at mindske og, hvor det er muligt, eliminere brugen af kviksølv og kviksølvforbindelser samt udledninger og udslip til miljøet af kviksølv fra sådan minedrift og forarbejdning
- udarbejde og gennemføre en national handlingsplan i overensstemmelse med bilag IV.

Artikel 10

Tandfyldningsamalgam

1. Fra den 1. januar 2019 og fremefter må tandfyldningsamalgam udelukkende anvendes i indkapslet form.

2. Fra den 1. januar 2019 og fremefter skal tandklinikker være udstyret med amalgamfiltre, der tilbageholder og indsamler amalgampartikler. Disse filtre skal vedligeholdes for at sikre et højt niveau af tilbageholdelse.
3. Kapsler og amalgamfiltre, der opfylder harmoniserede EN-standarder eller andre nationale eller internationale standarder, som sikrer et tilsvarende niveau af kvalitet og tilbageholdelse, formodes at opfylde kravet i stk. 1 og 2.

Kapitel IV

Oplagring og bortskaffelse af kviksølvaffald

Artikel 11

Kviksølvaffald

Uanset Kommissionens afgørelse 2000/532/EF⁴⁴ betragtes følgende som affald og skal bortskaffes uden at skade menneskers sundhed eller miljøet, jf. direktiv 2008/98/EF:

- a) kviksølv, der ikke længere anvendes i klor-alkali-industrien
- b) kviksølv, der stammer fra rensning af naturgas
- c) kviksølv, der stammer fra non-ferro minedrift og smeltning
- d) kviksølv udvundet af cinnobermalm i Unionen.

Artikel 12

Indberetning om kviksølvaffald fra store kilder

1. De virksomheder, der opererer inden for de i artikel 11, litra a), b) og c), nævnte industrisektorer, skal inden den 31. maj hvert år sende oplysninger vedrørende den samlede mængde kviksølvaffald, der er oplagret i hvert anlæg og sendt til særskilte midlertidige eller permanente oplagringsfaciliteter, samt adresse og kontaktoplysninger for disse anlæg til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 udtrykkes ved hjælp af koderne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002⁴⁵.
3. Forpligtelserne fastsat i stk. 1 og 2 ophører med at finde anvendelse på virksomheder, der driver klor-alkali-anlæg, i året efter, at brugen af alle kviksølvceller er afviklet i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU⁴⁶, og alt kviksølv er overdraget til affaldsbehandlingsanlæggen.

---

⁴⁴ Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3).

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik, EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1.

⁴⁶ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU af 9. december 2013 om fastlæggelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner for så vidt angår produktion efter chlor-alkali-processen (EUT L af 11.12.2013,

Artikel 13

Bortskaffelse af kviksølvaffald

1. Uanset artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 1999/31/EF kan kviksølvaffald oplagres på følgende måder:
  - a) midlertidig oplagring i mere end et år eller permanent oplagring i saltminer, som er tilpasset bortskaffelse af kviksølv, eller i dybe, underjordiske, hårde klippeformationer, som giver et tilsvarende sikkerheds- og indeslutningsniveau som saltminer
  - b) midlertidig oplagring i faciliteter over jorden, der er beregnet og udstyret til midlertidig oplagring af kviksølv.
2. De specifikke krav til midlertidig oplagring af kviksølvaffald som fastsat i bilag I, II og III til direktiv 1999/31/EF finder anvendelse på de midlertidige oplagringsfaciliteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), på de betingelser, der er fastsat i følgende bilag til dette direktiv:
  - a) Bilag I, punkt 8 (første, tredje og femte led) og bilag II til direktiv 1999/31/EF finder anvendelse
  - b) Bilag I, punkt 8 (andet, fjerde og sjette led) og bilag III, punkt 6, i direktiv 1999/31/EF finder kun anvendelse, hvis de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er ansvarlige for gennemførelsen af direktivet, finder det passende.

Kapitel V

Sanktioner og rapportering

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den [xxx] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 15

Rapportering

1. Medlemsstaterne udarbejder, ajourfører og offentliggør en rapport indeholdende følgende oplysninger:
  - a) oplysninger om gennemførelsen af denne forordning

- b) oplysninger, der er nødvendige for, at Unionen og medlemsstaterne kan opfylde sine rapporteringsforpligtelser i henhold til artikel 21 i Minamatakonventionen
- c) et sammendrag af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 12
- d) en liste over de enkeltbeholdninger af kviksølv på deres territorium, der overskrider 50 ton, og, hvor medlemsstaterne er gjort opmærksom herpå, en liste over kviksølvforsyningskilder, som genererer beholdninger på mere end 10 ton pr. år.

Medlemsstaterne sender deres rapport og ajourføringer til Kommissionen inden for en måned efter offentliggørelsen.

2. Kommissionen vedtager relevante spørgeskemaer for at præcisere indholdet, oplysningerne og de nøgleresultatindikatorer, der skal medtages i den i stk. 1 nævnte rapport, såvel som denne rapport format og fristen for dens offentliggørelse og ajourføringer.

Med spørgeskemaerne kan rapporteringen også organiseres således, at Unionen kan sende én samlet rapport på vegne af Unionen og medlemsstaternes til sekretariatet for konventionen.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelser med henblik på at fastsætte en standard for disse spørgeskemaer og stille et elektronisk rapporteringsværktøj til rådighed for medlemsstaterne.

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

Kapitel VI

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser

Artikel 16 **Ændring af bilag**

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 med henblik på at ændre bilag I, II, III og IV for at gennemføre afgørelser fra partskonferencen, såfremt Unionen støtter den pågældende afgørelse.

Artikel 17 **Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 3, og artikel 16, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 7, stk. 3, og artikel 16 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om

tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i forordningen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, og artikel 16, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Ved vedtagelsen af import- og eksportformularer i henhold til artikel 6, af afgørelser i henhold til artikel 8, stk. 4, og af spørgeskemaer i henhold til artikel 15, stk. 2, bistår Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Kapitel VII Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1102/2008 ophæves hermed.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand